

Forslag

til

Lov om foderstoffer.

Fremsat den 28. november 1974 af *landbrugsministeren*.

§ 1. Ved foderstoffer forstås i denne lov alle produkter, som er bestemt til opfodring.

Stk. 2. Produkter, der er bestemt til opfodring af fisk, omfattes dog ikke af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 3. Lovens regler om emballering samt om, hvilke oplysninger der skal gives ved salg, finder ikke anvendelse for så vidt angår

- a. foderstoffer, der ikke er bestemt til opfodring af dyrearter inden for husdyrbruget,
- b. foderstoffer, der forhandles i den form, hvori de er indhøstet,
- c. foderstoffer, der fremkommer som bi-produkter fra industriel virksomhed.

For sådanne foderstoffer kan landbrugsministeren fastsætte særlige emballerings- og oplysningsbestemmelser.

Stk. 4. Lovens regler om salg gælder også udbud til salg, opbevaring i salgsøjemed, tilbud og enhver overgivelse til andre.

§ 2. Ved ethvert salg af foderstoffer skal sælgeren give køberen de i denne lov eller i medfør af denne lov påbudte oplysninger. Ved salg af et foderstof i løs vægt i partier på mindre end 50 kg skal disse oplysninger dog kun gives, såfremt køberen fremsætter anmodning derom, og i så fald på regningen for det pågældende parti. Landbrugsministeren kan dog foreskrive undtagelser herfra, ligesom han kan bestemme, at en vare ikke må sælges i løs vægt.

Stk. 2. Efter indstilling af foderstofudvalget, jfr. § 12, kan landbrugsministeren fore-

skrive, at andre oplysninger kan eller skal gives i stedet for eller skal gives tillige med de i denne lov påbudte.

Stk. 3. Oplysning om indhold af stoffer i foderstoffer må kun gives, såfremt indholdet af de pågældende stoffer kan kontrolleres ved analysemetoder, der er godkendt af landbrugsministeren.

Stk. 4. Ministeren kan foreskrive, at foderstoffer kun må forhandles i plomberet eller på anden måde forseglet emballage eller i anden af ministeren godkendt emballage. Plomben eller forseglingen skal være forsynet med fabrikantens navn eller, for så vidt det drejer sig om importerede varer, med importørens navn.

Stk. 5. Såfremt foderstoffer skal forhandles i emballage som i stk. 4 anført, skal de foreskrevne oplysninger gives på emballagen eller medfølge denne på en sådan måde, at de automatisk følger varen gennem alle handelsled. Oplysningerne skal gives samlet, medmindre andet bestemmes af landbrugsministeren. Såfremt indlægsseddel anvendes, skal denne være nedlagt øverst i emballagen. Udvendigt påtryk på emballage er ikke tilladt, såfremt pakningsmaterialet er af en sådan beskaffenhed, at det kan benyttes mere end én gang.

Stk. 6. Såfremt foderstoffer er anbragt i anden emballage end den i stk. 4 angivne, eller såfremt foderstoffer udleveres i løs vægt eller i tankvogn, således at de foreskrevne oplysninger ikke automatisk følger med varen, skal oplysningerne meddeles skriftligt med regningen for det pågældende parti. Såfremt regningen ikke følger med

varen, skal denne ledsages af en følgeseddel med de foreskrevne oplysninger. Såfremt slutseddel udstedes, skal oplysningerne tillige medfølge denne.

Stk. 7. Garantiangivelser for indhold af foderenheder, omsættelig energi, råprotein, fordøjeligt råprotein, råfedt og lignende næringsstofgrupper samt træstof skal altid ske ved enkelte, hele tal.

Stk. 8. Landbrugsministeren kan efter indstilling fra foderstofudvalget fastsætte, indenfor hvilke grænser foderstoffers virkelige indhold må afvige fra givne oplysninger.

Stk. 9. Alle efter loven påbudte eller i medfør af denne foreskrevne oplysninger skal fremtræde klart og tydeligt.

Stk. 10. Sælgeren hæfter for rigtigheden af de givne oplysninger samt, medmindre udtrykkeligt forbehold er taget, tillige for, at de solgte foderstoffer er sunde og gode, dvs. fri for stoffer, der må anses for skadelige for dyrene, og for, at de hverken helt eller delvis er mugne, harske, brankede eller på anden måde fordærvede.

Stk. 11. Landbrugsministeren kan forbyde erhvervsmæssig fremstilling og import af foderstoffer, der kan skade husdyrbrugsprodukterne eller på anden måde være u hensigtsmæssige, og kan endvidere påbyde, at fabrikanter og importører af foderstoffer skal give nærmere af ministeren foreskrevne oplysninger om begrænsninger i foderstoffernes anvendelse.

§ 3. Med hensyn til foderstoffer, der er fremstillet af eller kun indeholder et råstof, gælder følgende bestemmelser.

Stk. 2. Råstoffets navn skal på tydelig måde fremgå af den betegnelse, hvorunder foderstoffet sælges.

Stk. 3. Ved salg af ublandede foderstoffer skal sælgeren give følgende oplysninger.

- a. Navn og adresse på sælgeren eller på fabrikanten eller for så vidt det drejer sig om importerede varer på importøren.
- b. Foderstoffets navn, jfr. stk. 2 og stk. 4, litra a.
- c. Angivelse af indholdet i det omfang, der er fastsat bestemmelser herom i henhold til stk. 4, litra c.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan efter indstilling fra foderstofudvalget lade ud-

arbejde en fortegnelse over foderstoffer med angivelse af

- a. Foderstoffets navn.
- b. Beskrivelse af foderstoffet.
- c. Krav med hensyn til foderstoffets indhold.

Stk. 5. Foderstoffer, som er optaget i den i stk. 4 omhandlede fortegnelse, må ikke sælges under andre end de i fortegnelsen anførte betegnelser.

§ 4. Med hensyn til foderblandinger, hvorved forstås foderstoffer, der er fremstillet af eller indeholder mindst to råstoffer, organiske eller uorganiske, gælder følgende bestemmelser.

Stk. 2. Foderblandinger må ikke betegnes efter et enkelt råstof, medmindre landbrugsministeren har meddelt tilladelse dertil, og betegnelsen må ikke kunne fremkalde vildledende forestillinger om blandingens art.

Stk. 3. Ved en fuldfoderblanding forstås en foderblanding af en sådan sammensætning, at blandingen er i stand til fuldtud at dække dyrenes næringsbehov.

Stk. 4. Ved en tilskuds foderblanding forstås en foderblanding, der har et stort indhold af visse stoffer, og som på grund af sammensætningen kun dækker dyrenes næringsbehov sammen med andre foderstoffer.

Stk. 5. I erhvervsmæssigt fremstillede foderblandinger må kun indgå følgende stoffer, jfr. dog stk. 6.

- a. Foderstoffer, som er anført i den i § 3, stk. 4, anførte fortegnelse, og som svarer til de i fortegnelsen anførte beskrivelser, medmindre andet er fastsat i fortegnelsen.
- b. Levnedsmidler, der er egnet som foderstoffer.
- c. Stoffer, der er tilladt som tilsætningsstoffer til foderstoffer.

Stk. 6. Uanset bestemmelserne i stk. 5 kan landbrugsministeren efter indstilling fra foderstofudvalget tillade, at der i foderblandinger indgår foderstoffer, som ikke er anført i den i § 3 omhandlede fortegnelse. Ministeren fastsætter i hvert enkelt tilfælde betingelserne for sådanne tilladelser.

Stk. 7. Ensileret fisk og fiskeaffald skal ved salg betegnes fiskeensilage.

Stk. 8. Det er forbudt at lade fiskeensilage indgå i foderblandinger. Undtaget herfra er

dog foderblandinger til pelsdyr og blandinger bestående af fiskeensilage og et enkelt vegetabilsk foderstof, der højst udgør 40 pct. af blandingen. Disse blandinger må ikke indgå i andre foderblandinger.

Stk. 9. Ved salg af foderblandinger af enhver art skal sælgeren give følgende oplysninger.

- a. Navn og adresse på fabrikanten, for så vidt det drejer sig om importerede blandinger, importøren.
- b. Tidspunktet for blandingens fremstilling.
- c. Navnene på de i blandingen indeholdte råstoffer, jfr. § 3.
- d. Vægtforholdet, hvori de enkelte råstoffer indgår.
- e. Angivelse af de dyr, for hvilke blandingen er bestemt.
- f. For foderblandinger, der sælges som tilskudsfoderblandinger, vejledning med hensyn til anvendelsen.

Stk. 10. Ved salg af foderblandinger, som indeholder organiske råstoffer, skal foruden de i stk. 9 anførte oplysninger angives følgende.

I. Foderblandinger med undtagelse af foderblandinger til fjerkræ og pelsdyr.

- a. Indholdet af foderenheder pr. 100 kg, beregnet på en af statens foderstofkontrol godkendt måde.
- b. Indholdet af fordøjeligt råprotein i procent, bestemt ved pepsin-saltsyre-metoden.
- c. Indholdet af træstof angivet i procent.

II. Foderblandinger til fjerkræ.

- a. Indholdet af kalorier omsættelig energi i kilokalorier (Kcal.) pr. kg foderblanding, beregnet på en af statens foderstofkontrol godkendt måde.
- b. Indholdet af fordøjeligt råprotein, bestemt ved pepsin-saltsyre-metoden og angivet i gram pr. 3.000 kilokalorier omsættelig energi.
- c. Indholdet af træstof angivet i procent.

III. Foderblandinger til pelsdyr.

- a. Indholdet af kalorier omsættelig energi i kilokalorier (Kcal.) pr. kg foderblan-

ding, beregnet på en af statens foderstofkontrol godkendt måde.

b. Indholdet af fordøjeligt råprotein i procent, bestemt ved pepsin-saltsyre-metoden.

c. Indholdet af træstof angivet i procent.

Stk. 11. Landbrugsministeren kan efter indstilling fra foderstofudvalget fastsætte bestemmelser om foderblandingers indhold af sådanne stoffer, som er af særlig betydning for blandingernes værdi.

§ 5. Ved tilsætningsstoffer forstås i denne lov stoffer, som er egnet til ved anvendelse i foderstoffer at påvirke disses egenskaber eller den dyriske produktion.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan fastsætte bestemmelser om tilsætning til foderstoffer af de i stk. 1 nævnte tilsætningsstoffer og om salg og anvendelse af foderstoffer, hvori tilsætningsstoffer indgår. Anden anvendelse af tilsætningsstoffer til foderstoffer og af foderstoffer med tilsætningsstoffer end fastsat i medfør heraf er forbudt.

§ 6. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om, at fremstilling og indførsel her til landet af tilsætningsstoffer og af foderstoffer indeholdende tilsætningsstoffer kun må finde sted i henhold til autorisation.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte særlige bestemmelser om den emballage, hvori foderstoffer med indhold af de i stk. 1 omhandlede tilsætningsstoffer skal sælges, og om hvilke oplysninger, der skal fremgå af emballagen.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte metoder for undersøgelse af indhold af tilsætningsstoffer i foderstoffer.

§ 7. Emballage, indlægssedler, regninger, slutsedler, prislister, cirkulærer, avertissementer, reklamer o. lign. vedrørende de af denne lov omfattede foderstoffer må ikke indeholde omtale, direkte eller indirekte, af det i § 11 omhandlede tilsyn så lidt som urigtige angivelser om de udbudte foderstoffers indhold, beskaffenhed, anvendelse eller virkning, navnlig ikke sådanne angivelser, som tilsigter at tillægge et foderstof større brugsværdi, end det har, og der må ikke under nogen form henvises til de i § 9 omhandlede autoriserede laboratorier, med-

mindre det sker under angivelse af det pågældende laboratoriums navn.

§ 8. Såfremt en køber af et af de af denne lov omfattede foderstoffer ønsker konstateret rigtigheden af de af sælgeren i henhold til loven givne oplysninger, kan køberen lade udtage prøver efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte forskrifter og indsende disse til undersøgelse på et af de i § 9 omhandlede autoriserede laboratorier. For så vidt angår konstatering af rigtigheden af oplysninger om foderstoffers indhold af tilsetningsstoffer, kan prøve indsendes til undersøgelse på et eller flere af ministeren dertil godkendte laboratorier.

Stk. 2. Udgifterne ved en af køberen foranlediget undersøgelse afholdes af denne, medmindre undersøgelsen fastslår, at den leverede vare ikke svarer til det af sælgeren angivne, i hvilket tilfælde sælgeren skal betale udgifterne ved undersøgelsen.

§ 9. Analytiske laboratorier, der foretager kemiske undersøgelser af de af denne lov omhandlede foderstoffer, skal, såfremt de ønsker at benytte den i stk. 2 angivne betegnelse, på nærmere vilkår autoriseres af landbrugsministeren, der dog er berettiget til at nægte autorisation, såfremt den pågældende egns behov for autoriserede laboratorier efter hans skøn er dækket.

Stk. 2. Et autoriseret laboratorium er berettiget til at benytte en af ministeren godkendt betegnelse, hvori ordet „statsautoriseret“ indgår. Det må ikke benytte anden betegnelse, hvori ordet „statsautoriseret“ eller ord som „statsanerkendt“, „autoriseret“ eller lignende indgår, medmindre lovhjemmel herfor foreligger.

Stk. 3. De autoriserede laboratorier skal foretage undersøgelserne efter metoder og arbejdsforskrifter, der fastsættes af ministeren, som også fastsætter taksterne for undersøgelserne.

Stk. 4. De autoriserede laboratorier er underkastet tilsyn efter regler, der fastsættes af ministeren. Udgifterne ved dette tilsyn afholdes af laboratorierne efter nærmere af ministeren fastsatte regler.

§ 10. Landbrugsministeren kan udfærdige sådanne forskrifter, som er nødvendige for at gennemføre de af Det europæiske

økonomiske Fællesskab udstedte direktiver og beslutninger, eller som er nødvendige for at anvende de af Fællesskabet udstedte forordninger.

§ 11. Landbrugsministeren drager omsorg for, at der i fornødent omfang føres tilsyn med, at de i denne lov indeholdte og i medfør af denne lov påbudte bestemmelser overholdes. Reglerne for udøvelsen af tilsynet fastsættes af ministeren.

Stk. 2. Tilsynet føres af statens foderstofkontrol. Ved udøvelsen af tilsynet skal kontrollen have adgang til lokaler for fremstilling eller opbevaring af foderstoffer og kontrollen kan hos fabrikanter, forhandlere og forbrugere af foderstoffer udtage og medtage prøver af såvel færdigvarer som råvarer til nærmere undersøgelse. Kontrollen er endvidere berettiget til at blive gjort bekendt med foreliggende analyser af færdigvarer og råvarer såvel som med fakturaer og følgesedler m.v. vedrørende indkøb og salg af sådanne produkter.

Stk. 3. Ministeren kan efter indstilling fra det i § 12 omhandlede udvalg fastsætte regler for offentliggørelse af de analyseresultater, som fremkommer ved det af statens foderstofkontrol udøvede tilsyn.

Stk. 4. Udgifterne ved tilsynet kan efter regler, der fastsættes af ministeren, pålægges fabrikanter og importører af foderstoffer. Ministeren kan af de pågældende forlange, at de på tro og love meddeler tilsynet sådanne oplysninger om størrelsen af deres omsætning som fabrikanter og/eller importører af de i loven omhandlede varer, at deres andel i de nævnte udgifter kan fastsættes på basis heraf. De til dækning af udgifterne pålagte afgifter vil i tilfælde af manglende betaling kunne inddrives ved udpantning.

§ 12. Landbrugsministeren nedsætter et foderstofudvalg med repræsentanter for forbruger- og producentorganisationer samt den teknisk-biologiske sagkundskab og statens foderstofkontrol.

Stk. 2. Udvalget skal bistå ministeren ved gennemførelse af denne lov samt følge udviklingen indenfor den biologisk-tekniske forskning på foderstofområdet og fremsætte indstilling til ministeren om sådanne foranstaltninger på dette område, som det finder

fornødne, herunder bl. a. om ændring af de oplysninger, der skal gives ved salg af foderstoffer og om kontrolforanstaltninger.

§ 13. Med undtagelse af § 10 kommer lovens bestemmelser ikke til anvendelse for så vidt angår foderstoffer, der udføres til udlandet eller transiteres på gennemgående fragtbrev.

§ 14. Overtrædelse af bestemmelserne i § 2, stk. 1, 1. og 2. punktum, stk. 3, stk. 4, 2. punktum, og stk. 5-7 samt stk. 9, § 3, stk. 2, 3 og 5, § 4, stk. 2, 5 og 7-10, § 5, stk. 2, 2. punktum, § 7 og § 9, stk. 2, 2. punktum, og stk. 3 og § 11, stk. 2, 2. og 3. punktum, straffes med bøde.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der undlader at efterkomme påbud eller forbud, der udstedes i medfør af loven.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller

lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. For bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 5. Landbrugsministeren kan tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 6. Med hensyn til den i stk. 5 omhandlede tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter stedfunden vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 15. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 93 af 16. marts 1962 om handel med foderstoffer.

§ 16. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

De seneste års videnskabelige og tekniske udvikling inden for landbrug og foderstofindustri har medført, at den nugældende lov nr. 93 af 16. marts 1962 om handel med foderstoffer, som ændret ved lov nr. 113 af 30. marts 1966 og lov nr. 280 af 18. juni 1969 samt lov nr. 531 af 13. december 1972, ikke længere kan anses for tidssvarende. Især har de forsøgsmæssige erfaringer på husdyrbrugsområdet og udviklingen på det analysetekniske felt medført en ændret opfattelse af fodermiddelvurderingen, herunder den energimæssige vurdering.

Under hensyn hertil nedsatte landbrugsministeriet under 26. marts 1971 en kommission, der på grundlag af de indvundne erfaringer skulle søge at udarbejde et forslag til revision af foderstoflovgivningen, hvorved der foruden ovennævnte forhold

også skulle tages hensyn til foderstoflovgivningen i fællesmarkedet med henblik på Danmarks eventuelle indtræden.

Kommissionen afgav betænkning i sommeren 1973 — betænkning nr. 686. Det lykkedes ikke at fremkomme med et enstemmigt forslag, men deltagere var dog enige om, at den nuværende foderstoflov er til hinder for den fulde udnyttelse af de indvundne erfaringer på forsøgsvirksomhederne verden over, og at en revision af lovgivningen derfor er påkrævet.

Det foreliggende forslag har til formål i videst muligt omfang at imødekomme de forskellige forbruger- og fabrikantinteresser inden for området, samt ligeledes i så stor udstrækning som muligt at tage hensyn til den igangværende udvikling inden for EF.

F. t. l. om foderstoffer.

I EF arbejdes der på en harmonisering af medlemslandenes lovgivning på foderstofområdet. Ved Danmarks indtræden i EF var udfærdiget et rådsdirektiv af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer (70/524/EØF), der var trådt i kraft i det oprindelige fællesmarked den 14. december 1972. Direktivet pålægger medlemsstaterne at gennemføre nærmere fastsatte regler for godkendelse og anvendelse af tilsætningsstoffer i foderstoffer, jfr. bekendtgørelse nr. 568 af 31. oktober 1973 om tilsætningsstoffer til foderstoffer.

Under 17. december 1973 udstedte Rådet et direktiv om fastsættelse af størsteindhold af uønskede stoffer og produkter i foderstoffer (74/63/EØF). Forarbejderne til direktivet havde fundet sted forud for Danmarks tiltrædelse til EF. Direktivet, der skal gennemføres i medlemslandene senest 1. januar 1976, fastsætter højeste indhold for forskellige stoffer, hvis tilstedeværelse i større mængder i foderstoffer kan indebære risiko for dyrene eller skade husdyrprodukterne.

For tiden drøfter en arbejdsgruppe i EF et Rådet af Kommissionen forelagt forslag til forordning/direktiv om handel med foderstoffer. Forslaget omfattede oprindeligt såvel ublandede foderstoffer som foderblandinger, men af hensigtsmæssighedsgrunde er det under drøftelserne delt op, således at der først søges gennemført et direktiv vedrørende ublandede foderstoffer, hvorefter man vil påbegynde arbejdet med foderblandinger. Der stiles mod snarlig færdiggørelse af det første direktiv, medens det må antages, at arbejdet med et direktiv om handel med foderblandinger vil tage nogen tid.

I fornævnte kommission til revision af foderstoflovgivningen var der enighed om, at en modernisering af den danske foderstovlov ikke kunne eller burde afvente afslutningen af det stedfindende harmoniseringsarbejde i EF. Det er herved forudsat, at der, i det omfang det overhovedet er gørligt, skal tages hensyn til de fællesskabsregler, der kan forventes at komme ud af EF-arbejdet. På grundlag af de hidtil førte drøftelser om direktivforslag om handel med ublandede foderstoffer i EF skal bemærkes, at der, så vidt det kan forudses, ikke i det her foreliggende lovforslag er bestemmelser, der vil stride mod EF-regler.

Lovens titel foreslås ændret til „Lov om foderstoffer“ for derved at tilkendegive, at lovens bestemmelser ikke udelukkende tager sigte på handel med foderstoffer, men også i et vist omfang, f. eks. i §§ 5, 6 og 11, omhandler produktion af foderstoffer og kontrol hermed.

Om forslagens statsfinansielle og administrative konsekvenser skal bemærkes:

I henhold til forslagens § 12 nedsættes et foderstofudvalg, der skal bistå ministeren ved gennemførelsen af loven og følge den tekniske og videnskabelige udvikling inden for foderstofområdet, jfr. bemærkningerne til § 12. Udgifterne til dette udvalgs virksomhed kan anslås til 60.000 kr. årligt — i indeværende finansår ca. 30.000 kr.

For statens foderstofkontrol må forventes en udvidelse af virksomheden, dels på grund af et fremhævet ønske, især fra landbrugets side, om en effektivisering af kontrollen med foderstoffer, dels som følge af tilslutningen til EF. Rådsdirektiverne af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer og af 17. december 1973 om fastsættelse af størsteindhold af uønskede stoffer og produkter i foderstoffer pålægger medlemsstaterne at føre kontrol med overholdelsen af direktiverne. Det må endvidere forventes, at der i nær fremtid vedtages et direktiv om restkoncentrationer af pesticider i bl.a. foderstoffer, som medlemslandene ligeledes forpligtes til at føre kontrol med.

Udgifterne til den omhandlede udvidelse af kontrollens aktivitet kan anslås til omkring 2 mill. kr. årligt, der fordeler sig således:

Personale

2 videnskabelige assistenter	220.000 kr.
3 kontrollører	300.000 -
12 laboranter	720.000 -
1 assistent	80.000 -
1 betjent	60.000 kr.
	<hr/>
	1.380.000 kr.

Øvrige driftsudgifter

Rejser	90.000 kr.
Husleje	150.000 -
Forbrug, apparatur m.v.	100.000 kr.
	<hr/>
	340.000 kr.
	<hr/>
	I alt . . . 1.720.000 kr.

Hertil kommer eengangsudgifter på ca. 300.000 kr.

Det skal bemærkes, at en del af den af EF anordnede kontrolvirksomhed vedrører undersøgelser, der ikke tidligere er foretaget her i landet. Det gælder undersøgelser for indhold af uønskede stoffer og produkter i foderstoffer og pesticider i foderstoffer. Danske kontrolmyndigheder vil derfor have behov for at indarbejde nye kontrolmetoder m.m. Skønnet over størrelsen af de udgifter, gennemførelsen af loven vil medføre, er derfor usikkert, og der tages forbehold om yderligere udgifter.

Kontrollens udgifter afholdes af oppebårne afgifter, der pålignes foderstofvirksomhederne i medfør af forslaget § 11, stk. 4.

Forslaget har ikke finansielle konsekvenser for kommunerne.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Ad stk. 1 og 2.

I forhold til gældende lov foreslås i stk. 1 lovens gyldighedsområde udstrakt til alle foderstoffer til alle dyr. Begrundelsen herfor er, at de i EF udstedte fællesskabsregler på foderstofområdet i henhold til Romtraktatens artikel 38, stk. 3, jfr. artikel 43 og 100, er så omfattende som angivet i stk. 1, og det vil være hensigtsmæssigt, at den danske lov dækker samme område som EF-reglerne.

Produkter, der er bestemt til opfodring af fisk undtages fra loven. Det skyldes ønske fra dambrugernes side og svarer til nugældende lov. Regler for foder til fisk er i medfør af lov nr. 167 af 12. maj 1965 om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer udfærdiget af fiskeriministeriet, der har udtalt, at der for dette foder i nævnte lov er fornøden hjemmel til gennemførelse af EF-bestemmelser.

Ad stk. 3.

Af praktiske grunde foreslås nogle produkter undtaget fra lovens krav om emballerings- og oplysningspligt. De under a. nævnte foderstoffer til dyr, der ikke er af landøkonomisk betydning, f.eks. hunde og katte er ikke omfattet af den nugældende lov. De under b. nævnte foderstoffer er først og fremmest vegetabiliske produkter, såsom korn og roer, men man har med ordet „indhøstet“ tænkt på enhver form for bjergning af foderprodukter, f.eks. også landing af fisk til foderbrug. De under c. nævnte foderstoffer er i den nugældende lov undtaget fra lovens bestemmelser, medmindre de har været underkastet yderligere teknisk behandling eller hidrører fra møllervirksomheder eller udvinning af vegetabiliske og animalske fedtstoffer, eller det drejer sig om melasse, maltspirer og maltaffald. Selvom de under a.-c. nævnte foderstoffer som hovedregel undtages fra emballerings- og oplysningsbestemmelserne foreslås det, at ministeren får adgang til fastsættelse af visse bestemmelser af denne art. Baggrunden herfor er, at det ikke påtænkes at ændre den nuværende retstilstand, hvorefter emballerings- og oplysningsregler gælder for nogle biprodukter fra industriel virksomhed. Endvidere findes det nødvendigt at have mulighed for at give bestemmelser om emballerings- og oplys-

ningspligt med hensyn til foderstoffer til f.eks. hunde og katte. Fremstilling og distribution af foderstoffer til disse dyr er i vidt omfang forskellig fra foderstoffer, der er bestemt til anvendelse inden for husdyrbruget, hvorfor emballerings- og oplysningsregler agtes fastsat efter forhandling med repræsentanter for denne særlige industri.

Til § 2.

Ad stk. 1.

Ordene „såvel til forhandler som til forbruger“ i den nugældende bestemmelse udelades for at tydeliggøre, at oplysninger skal gives i alle handelsled, navnlig også ved fabrikanters salg af foderstoffer til fremstillere af foderblandinger.

Ad stk. 2.

Den tekniske udvikling indenfor foderstofindustrien i forbindelse med det stadigt øgede kendskab til husdyrenes fysiologi har ført med sig, at der tages stadigt flere og mere specielle midler i anvendelse i fodringen. Da denne udvikling må forventes at ville fortsætte, vil det være formålstjenligt, at der gives landbrugsministeren bemyndigelse til efter indstilling fra det i § 12 omhandlede udvalg at bestemme, at andre oplysninger skal gives i stedet for eller tilligemed de i loven indeholdte.

Endvidere tilsigter bestemmelsen at give ministeren bemyndigelse til efter indstilling fra samme udvalg at tillade fravigelse af de i § 4, stk. 9, litra c og d, og de i stk. 10 foreskrevne oplysninger, når særlige forhold taler derfor. En sådan bemyndigelse vil være af særlig betydning først og fremmest for så vidt angår opfodringsfærdige minkfoderblandinger, der for en væsentlig del fremstilles af fisk og fiskeaffald samt slagteaffald. Sammensætningen af sådant affald kan variere fra dag til dag, og blandingernes sammensætning lader sig som følge heraf ikke på forhånd beregne.

Det er endvidere hensigten, at ministeren i medfør af bestemmelsen skal kunne tillade, at oplysningerne om foderblandingers råstofsammensætning angives gruppevis for foderstoffer af beslægtet oprindelse og med indbyrdes samme foderværdi og endvidere under særlige omstændigheder kunne give adgang til fremstilling af foderblandinger uden deklaration af råstofsammensætning, de såkaldte lukkede blandinger.

Ad stk. 3.

Forslaget udvider den nugældende bestemmelse i stk. 3, der alene angår foderstoffer med vitaminindhold, til at omfatte alle stoffer, der ønskes deklareret. Det må anses for hensigtsmæssigt, at produ-

center kun må give oplysninger om stoffer, hvis tilstedeværelse kan kontrolleres.

Ad stk. 4.

Bestemmelsen giver som hidtil landbrugsministeren adgang til at foreskrive, at foderstoffer kun må forhandles i plomberet eller på anden måde forseglet emballage eller i anden af ministeren godkendt emballage. Bestemmelsen omfatter såvel ublandede foderstoffer som foderblandinger, og specialbestemmelserne i nugældende lovs § 3, stk. 11 og § 4, stk. 13, kan udgå.

Ad stk. 5.

Den foreslåede ændring i forhold til den nugældende § 2, stk. 5, tilsigter en smidiggørelse bl. a. ved at landbrugsministeren kan give foderstofindustrien adgang til ved levering af foderstoffer at give oplysninger om råstoffer separat. Den for minkfoderblandinger ved lov nr. 113 af 30. marts 1966 indførte ordning agtes opretholdt.

Ad stk. 6.

Bestemmelsen svarer til nugældende stk. 6.

Ad stk. 7.

Bestemmelsen svarer til nugældende stk. 7, idet dog indholdsangivelserne er ændret i overensstemmelse med de i forslaget § 4, stk. 10, anførte krav.

Ad stk. 8.

Bestemmelsen, der er ny, giver landbrugsministeren mulighed for at fastsætte intervaller, inden for hvilke foderstoffers virkelige indhold må afvige fra givne oplysninger. Formålet med bestemmelsen er bl. a. at lette foderstofindustriens mulighed for at udnytte råvarer af skiftende kvalitet og til varierende priser.

Ad stk. 9.

Bestemmelsen svarer til nugældende stk. 8.

Ad stk. 10.

Bestemmelsen svarer til nugældende stk. 9.

Ad stk. 11.

Bestemmelsen svarer til nugældende stk. 10.

Til § 3.

Ad stk. 1 og 2.

Bestemmelserne svarer til de nugældende bestemmelser.

Ad stk. 4 og 5.

Bestemmelserne, der bygger på fornævnte kommissionsbetænkning nr. 686/1973 og er inspireret af

EF forslag til fællesregler om handel med foderstoffer, tilsigter tilvejebringelse af veldefinerede betegnelser for de enkelte foderstoffer med beskrivelse og eventuel fastsættelse af indholdskrav.

Fortegnelsen, der må forventes at kunne komme til at indeholde praktisk taget samtlige ublandede foderstoffer, medfører, at de i nugældende § 3, stk. 3-9, indeholdte bestemmelser kan udgå.

I fortegnelsen kan også optages sådanne foderstoffer, som ikke kan anses egnede til at indgå i foderblandinger, men det vil så fremgå af fortegnelsen, at de ikke må anvendes hertil.

Endvidere tilsigtes ved fortegnelsen at skabe baggrund for en ændring af de nugældende bestemmelser i § 4, stk. 3-5, bl. a. forbudet mod i foderblandinger at anvende organiske råstoffer med mindre end 65 foderenheder pr. 100 kg. Disse forbud findes ikke tidssvarende, idet de ikke danner nogen naturlig grænse for, hvad det på den ene side kan være hensigtsmæssigt at anvende af organiske råstoffer i foderblandinger og på den anden side, hvad det kan være formålstjenligt at forbyde.

De på fortegnelsen optagne foderstoffer må kun sælges under den angivne betegnelse, jfr. nugældende § 3, stk. 12. Af stk. 12 fremgår, at betegnelsen ikke må benyttes for varer, der ikke opfylder fortegnelsens beskrivelse.

Til § 4.

Ad stk. 1 og 2.

Bestemmelserne svarer til de nugældende bestemmelser.

Ad stk. 3 og 4.

Bestemmelserne definerer fuldfoder- og tilskuds-foderblandinger under hensyntagen til fællesreglerne i EF, bl.a. rådsdirektiv af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer, jfr. bekendtgørelse nr. 568 af 31. oktober 1973 om samme emne.

Ad stk. 5.

Bestemmelsen beskriver de råstoffer, der som hovedregel må indgå i foderblandinger:

- a. Ublandede foderstoffer, der er optaget på den i forslaget § 3, stk. 3, anførte fortegnelse, og som svarer til de deri anførte beskrivelser, medmindre andet i fortegnelsen er fastsat. Bestemmelsen erstatter de nugældende bestemmelser i § 4, stk. 3-5. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne ovenfor til § 3, stk. 3 og 4.
- b. Levnedsmidler, der er egnet som foderstoffer. Bestemmelsen må anses for hensigtsmæssig i betragtning af, at levnedsmidler af forskellig art faktisk lejlighedsvis benyttes som foderstoffer.

c. Stoffer, der er tilladt som tilsætningsstoffer til foderstoffer, jfr. forslaget § 5.

Ad stk. 6.

Bestemmelsen bemyndiger landbrugsministeren til efter indstilling fra det i § 12 omhandlede udvalg at tillade anvendelse i foderblandinger af råstoffer, der ikke er optaget på den i forslaget § 3, stk. 3, anførte fortegnelse på nærmere fastsatte betingelser. Det må anses for hensigtsmæssigt, at der f. eks. vil kunne gives tilladelse til at afprøve nye fodermidler i foderblandinger for at indvinde erfaringer om varens værdi i praksis.

Ad stk. 7 og 8.

I bestemmelserne sammenfattes reglerne i nugældende § 4, stk. 6-8, idet dog betegnelsen fiskeensilage foreslås gjort obligatorisk ved salg. Ved fiskeensilage forstås fisk og/eller fiskeaffald i blanding med vand, syre og/eller andre konserveringsmidler samt evt. uorganiske neutralisationsmidler.

Ad stk. 9.

Forslaget svarer til nugældende bestemmelser bortset fra litra f. Det nugældende litra f om deklARATION af vitaminindhold kan udgå, da fornødne bestemmelser herom og om andre tilsætningsstoffer kan gives i medfør af forslaget § 5. For tilskudsfoderblandinger, jfr. forslaget § 4, stk. 4, foreslås, at vejledning med hensyn til anvendelsen skal medfølge, da disse blandinger kun dækker en del af dyrenes daglige næringsbehov.

Ad stk. 10.

Om litra a bemærkes, at oplysning om foderblandingers foderværdi ifølge den hidtil gældende foderstoflovgivning skal udtrykkes i foderenheder pr. 100 kg, den såkaldte skandinaviske foderenhed. De forskellige fodermidlers indhold af denne værdienhed har været beregnet ved forsøg med drøvtyggere. De senere års erfaringer og forsøg i ind- og udland har imidlertid vist, at andre dyrearters evne til at udnytte forskellige fodermidler kan være afvigende fra drøvtyggers, og i sådanne tilfælde bør nævnte foderenhed derfor erstattes med anden enhed, der giver et bedre udtryk for vedkommende dyrearts evne til at udnytte fodermidlerne.

Indtil nu har forsøg og erfaringer vist, at for fjerkræ og pelsdyr giver indholdet af kalorier omsettelig energi det bedste grundlag for energivurderingen af foderblandinger. Denne enhed foreslås derfor lovfæstet for foderblandinger til disse dyr. I en årrække har denne angivelsesform i øvrigt også været anvendt inden for fodervejledningen for fjerkræ og pelsdyr.

For så vidt angår andre dyrearter end kvæg, fjerkræ og pelsdyr er arbejdet med at finde frem til en enhed for energivurderingen ikke afsluttet, og den skandinaviske foderenhed foreslås derfor opretholdt for foderblandinger til disse dyrearter. For foderblandinger til svin må det forudses, at der inden for en overskuelig tid findes frem til specifik vurdering for energi i foderblandinger og med hjemmel i den foreslåede § 2, stk. 2, vil en sådan energivurdering kunne bringes i anvendelse i stedet for den skandinaviske foderenhed.

Om litra b bemærkes, at angivelsen af proteinindholdet foreslås ændret fra fordøjeligt renprotein til fordøjeligt råprotein, begge bestemt efter pepsinsaltsyre-metoden. Årsagen hertil er, at renproteinangivelsen almindeligvis ikke er et relevant udtryk for foderstoffers proteinværdi bl. a. fordi renproteinanalysen ikke indbefatter foderstoffers indhold af frie aminosyrer, og disse har fuld proteinværdi til husdyr af enhver art. For foderstoffer til drøvtyggere gælder endvidere, at drøvtyggere er i stand til at udnytte lavere kvælstofforbindelser, der heller ikke bestemmes ved renproteinanalysen.

Om litra c bemærkes, at træstofindholdet i en række foderstoffer kan variere ikke uvæsentligt, og at et højt træstofindhold i betydelig grad belaster foderudnyttelsen. Det er derfor foreslået, at oplysning om det procentiske indhold af træstof skal gives for samtlige de i stk. 9 omhandlede foderblandinger.

Ad stk. 11.

Bestemmelsen i stykket tager sigte på forskellige i foderstoffer indeholdte kemiske forbindelser, f.eks. aminosyrer og visse fedtsyrer, der kan have afgørende indflydelse på foderstoffernes værdi, uden at det kommer til udtryk i de oplysninger, som skal gives i henhold til stk. 10. Som følge af sådanne stoffers specifikke værdi vil generelle bestemmelser vanskeligt kunne fastsættes, og det er derfor foreslået, at der gives landbrugsministeren bemyndigelse til efter indstilling fra det i § 12 omhandlede udvalg af fastsætte bestemmelser vedrørende foderblandingers indhold af sådanne stoffer.

Til § 5.

Ad stk. 1-2.

Den ændrede formulering skyldes bl. a., at rådsdirektiv af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer, som Danmark ved sin indtræden i EF blev forpligtiget at gennemføre, omfatter andet og mere end lægemidler, således farvestoffer, emulgatorer, konserveringsmidler, vitaminer m. v.

Betingelserne for tilsætning af sådanne stoffer til foderstoffer fremgår af nævnte direktiv, der tillige foreskriver proceduren ved godkendelse af tilsætningsstoffer.

Til § 6.

Ad stk. 1.

Den i forhold til den nugældende bestemmelse i § 6, stk. 1, ændrede formulering skyldes de ovenfor under § 5 anførte forhold. Det er tanken, at opretholde de nugældende regler om, at autorisationskrav ikke skal stilles til virksomheder, der til fremstilling af tilsætningsstofholdige foderblandinger anvender de såkaldte forblandinger, d. v. s. foderstoffer med et indhold af tilsætningsstof, der ikke overstiger nærmere fastsatte koncentrationer. Det er ligeledes tanken at åbne mulighed for, at producenter af landbrugsvarer selv kan fremstille foderblandinger med indhold af tilsætningsstoffer til brug i egen bedrift uden at være autoriseret efter stk. 1.

Ad stk. 2.

Bestemmelsen svarer til den nugældende i § 6, stk. 3.

Ad stk. 3.

Svarer til nugældende § 10, men udvidet til alle tilsætningsstoffer, jfr. bemærkningerne til § 5.

Til § 7.

Bestemmelsen er enslydende med den nugældende.

Til § 8.

Ad stk. 1 og 2.

De i forhold til den nugældende bestemmelse foretagne ændringer er alene redaktionelle og tilsigter ingen realitetsændring.

Til § 9.

Bestemmelsen er enslydende med den nugældende.

Til § 10.

For her i landet at gennemføre de bestemmelser om harmonisering af medlemslandenes regler på foderstofområdet, som måtte blive vedtaget i EF, skønnes bestemmelsen nødvendig.

Til § 11.

Ad stk. 1.

Svarer til den nugældende bestemmelse.

Tilsynet med overholdelse af foderstofloven er siden 1939 udført af statens foderstofkontrol, der er fremgået af den i 1926 under landøkonomisk forsøgs-laboratorium oprettede frivillige foderstofkontrol. Den frivillige kontrol virker efter regler fastsat af statens husdyrbrugsudvalg og har til formål at påse, at de til kontrollen frivilligt anmeldte foderstoffirmaer opfylder de forpligtelser, de har påtaget sig, til bl.a. at yde garanti for indhold i foderblandinger af foderenheder, fordøjeligt renprotein og — i visse tilfælde — af råfedt samt til at yde erstatning, såfremt garantierne ikke er opfyldt.

Den frivillige foderstofkontrol, der har været opretholdt ved siden af tilsynet med foderstoflovens overholdelse, og som har været udført af statens foderstofkontrol, omfattede oprindeligt praktisk taget hele den private foderstofindustri. I det sidste års tid er antallet af deltagende virksomheder indskrænket til et minimum, hvilket må medføre en udvidelse af det lovmæssige tilsyn.

Ad stk. 2.

Bestemmelsen giver Statens foderstofkontrol mulighed for at føre kontrol under produktionen af foderblandinger. Dette findes hensigtsmæssigt under hensyn til, at stoffer med specifikke virkninger over for dyrene eller den dyriske produktion i mange tilfælde kun vanskeligt lader sig kontrollere efter en blandings fremstilling, og i nogle tilfælde er kontrol kun mulig forud for fremstillingen.

Hertil kommer, at den udstrakte anvendelse af fodertankvogne stærkt har begrænset muligheden for prøveudtagning, idet prøve fra tankvogn almindeligvis kun kan udtages inden for det tidsrum, der hengår fra tankvognens påfyldning til aflæsning hos forbrugeren.

Bestemmelsens sidste punktum har til formål at sikre foderstofkontrollen mulighed for at erhverve de for udøvelsen af tilsynet nødvendige oplysninger.

Ad stk. 3.

Foderstofkontrollens analyseresultater i forbindelse med den frivillige foderstofkontrol har været offentliggjort siden 1926 gennem årligt udsendte beretninger. Disse beretninger har omfattet samtlige af foderstofkontrollen i forbindelse med denne kontrol undersøgte prøver, og det derigennem offentliggjorte talmateriale har tjent som forbrugervejledning bl. a. ved, at beretningerne har været stillet til rådighed for samtlige husdyrbrugskonsumenter i Danmark. Under hensyn til at deltagelsen i den frivillige foderstofkontrol nu kun omfatter et begrænset antal firmaer, skønnes det — for at videreføre fornævnte forbrugervejledning — ønske-

ligt, at en lignende offentliggørelsesordning kan tilvejebringes efter indstilling fra det i § 12 omhandlede udvalg.

Ad stk. 4.

Bestemmelsen svarer til den nugældende stk. 3, og giver bl. a. adgang til fastsættelse af særlig afgift for de i § 6, stk. 1, omhandlede autorisationer.

Til § 12.

Da den biologisk-tekniske viden er under stadig udvikling, vil spørgsmålet om, hvilke oplysninger der på et givet tidspunkt er relevante for de enkelte foderstoffer og de enkelte produktioner, være et stående problem. Spørgsmålet om sådanne oplysninger foreslås derfor i overensstemmelse med kommissionsbetænkningen henlagt til et sagkyndigt udvalg, som løbende kan overvåge den biologisk-tekniske udvikling og fremkomme med forslag til landbrugsministeren om oplysninger af betydning for vurderingen af foderstofferne.

Det er endvidere tanken, at udvalget skal kunne rådgive ministeren i spørgsmål af principiel karakter, som måtte opstå i forbindelse med lovens gennemførelse, herunder spørgsmål med hensyn til foderstofkontrollens virksomhed og omfang.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer til den nugældende § 12.

Til § 15.

Ad stk. 1.

Der må antages at hengå nogen tid med udarbejdelsen af nye bekendtgørelsesbestemmelser i henhold til denne lov, herunder den i forslaget § 3, stk. 4 omhandlede fortegnelse over ublandede foderstoffer, og da handelen skal have en vis tid til at indrette sig efter de nye bestemmelser, foreslås det, at loven træder i kraft efter landbrugsministerens nærmere bestemmelse.